

BARCELONA Redacció

Hem de creure'ns-ho i entossudir-nos-hi". Aquesta va ser la resposta contundent de Joan Guinovart, director de l'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona a la pregunta "Com aconseguir que la recerca d'excel·lència sobrevisqui a la crisi?". Era el repte plantejat a sis personalitats destacades del món de la recerca en el debat organitzat per *La Vanguardia* i l'Obra Social la Caixa a CaixaForum i que va moderar el periodista Josep Corbella.

La comunitat científica espanyola s'ha situat els últims anys en una posició impensable fa una dècada. Produeix investigacions de primer nivell, publica amb regularitat a les millors revistes i ha adquirit un reconeixement internacional que permet que científics destacats d'altres països acceptin ofertes per venir a treballar a Espanya.

Aquesta situació contrasta, però, amb les penúries creixents a què s'enfronten els investigadors. El Ministeri de Ciència va

Els investigadors advoquen per preservar l'excel·lència en temps de crisi en un debat de 'La Vanguardia' a CaixaForum

Hi ha ciència al final del túnel

ser eliminat el 21 de desembre en nom de la crisi, el Govern ha anunciat una retallada de 600 milions d'euros en els pressupostos d'R+D+i del 2012 i projectes prometedors amenacen de veure's escapçats per manca de recursos. "Ja no podem pensar que arriben més diners", van re-

conèixer els participants, des del director de l'Idibell, Emilià Pola, també secretari de l'Associació Catalana d'Entitats de Recerca (ACER); Jaume Bertranpetit, director de l'Institut Català de Recerca i Estudis Avançats (Icrea); Joan Comella, director de Vall d'Hebron Insti-

tut de Recerca i secretari de la Confederació de Societats Científiques d'Espanya (Cosce); Montserrat Vendrell, directora general de Biocat; Enric Banda, director de l'àrea de ciència i medi ambient de l'Obra Social de La Caixa, i el mateix Guinovart. "No seria ni èticament acceptable demanar més diners públics; no n'hi ha".

Aquest enorme salt que la investigació espanyola -i particularment a Barcelona- ha fet en només una dècada es considera per part d'aquests dirigents científics com un bé preuat i reconegut que cal preservar, "perquè no podem interrompre la recerca durant un any per falta de diners, perquè no tornarem a recuperar-la. Si hi ha discontinuïtat, es mor", adverteix Joan Comella. Per aconseguir aquest objectiu de conservar el que s'ha aconseguit i avançar en el projecte somiat que Barcelona arribés a ser un dia l'equivalent al Massachusetts dels Estats Units, cal passar "per implicar la indústria, el capital privat, potser amb incentius fiscals", va apuntar Enric Banda. "No és un mal moment

perquè tothom s'espavili i realment el món empresarial s'involucra i s'acosti als centres d'investigació que són els que poden generar el que volen trobar", va assenyalar Montserrat Vendrell.

La clau del futur immediat és, segons Bertranpetit, "comptar amb els 6.000 professors i catedràtics de les nostres universitats per investigar. Ja cobren un sou, però gairebé la meitat d'ells no ha participat en una investigació. Aquesta faceta, que també forma part del seu sou, hauria de ser forçosa i de millor nivell. Perquè aquest pot ser un cabal enorme". Malgrat que els científics estrangers que fixa l'Icrea "tenen una percepció pes-

LES RETALLADES

"No podem pensar que hi hagi més diners; no seria ni èticament acceptable"

L'URGENT

"No és mal moment per espavilar-se i que l'empresa s'involucra en la investigació"

QUÈ CAL CANVIAR

"Els 6.000 professors de les nostres universitats també han d'investigar"

sima del que està passant aquí i necessitem ara mitja hora més d'explicacions per convèncer-los", va admetre Jaume Bertranpetit, la situació dels joves investigadors no és preocupant, segons el parer de Guinovart: "Els tenen una visió global, no saltres sí que ho vam tenir difícil amb la nostra visió petita i local, però ells estan preparats per a aquest món. És bo que se'n vagin a Holanda, sempre que també vinguin holandesos aquí. El model és el Barça: jugar la Champions, bons estrangers, bons locals i un planter que també doni exportables".

La necessitat d'aprofitar empresarialment i industrialment els èxits de la recerca espanyola es veu enorme: "Alguns dels nostres millors metges investigadors fan de consultors d'empreses de fora que recullen les seves idees i després ens les acaben venent als mateixos hospitals que les van generar", va apuntar Joan Comella.●

ALEX GARCIA

La ciència a debat. D'esquerra a dreta, Emilià Pola, Joan Guinovart, Jaume Bertranpetit, Josep Corbella, Enric Banda, Montserrat Vendrell i, d'esquena, Joan Comella durant el debat a CaixaForum